

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714208428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714208428.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vršku 12 proti žalovanému U. M.T., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. U. U. v konaní o zaplatenie 423,20 € s príslušenstvom taktó

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanému sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17. 06. 2014 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 423,20 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 01. 05. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že 20. 10. 2008 uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. 320080325, na základe ktorej žalovanému požičal sumu 331,94 € za poplatok za správu úveru vo výške 224,72 € a žalovaný sa mu zaviazal celkovo zaplatiť sumu vo výške 556,66 €, a to v 13 splátkach po 42,82 €. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný však celkovo uhradil len sumu 133,46 € a poslednú splátku uhradil dňa 16. 02. 2009. Keďže od vtedy dlh neuhrádzal žalobca bol nútený obrátiť sa žalobou na súd.

3. V priebehu konania žalobca na žalobe zotrval a na výzvu súdu zo dňa 20. 10. 2014, ktorou ho súd upozornil, že podľa jeho názoru je nárok premlčaný v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podaním zo dňa 05. 11. 2014 uviedol, že tieto skutočnosti:

4. Žalobca zastával názor, že dňom 01. 05. 2009, keďže záväzok zosplatnil, začala plynúť premlčacia lehota v trvaní 3 rokov zmysle § 101 Obč. zák.. Žalobca však uplatnil svoje právo na Medzinárodnom rozhodcovskom súde v Bratislave, kde podal žalobu proti žalovanému dňa 17. 06. 2010 a vtedy premlčacia lehota začala spočívať podľa § 112 Obč. zák., podľa ktorého ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané, a pre ktoré bolo na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Medzinárodný rozhodcovský súd v Bratislave dňa 27. 09. 2010 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. 0192/2012 a na jeho základe, potom čo nadobudol právoplatnosť, žalobca podal návrh na začatie exekučného konania súdnemu exekútorovi dňa 01. 12. 2011. Tento exekútor požiadal o udelenie poverenia na výkon exekúcie, avšak Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 18Er/161/2011 žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Žalobca však, vzhľadom na tieto skutočnosti, zastáva názor, že počas časového intervalu od doručenia žaloby žalobcu Medzinárodnému

rozhodcovskému súdu po deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/161/2011 o zastavení exekučného konania, premlčacia lehota spočívala. Žalobca totiž splnil podmienky zakotvené v § 112 Obč. zák., teda sám inicioval konanie pred rozhodcovským súdom, riadne v ňom pokračoval a následne po správoplatnení rozhodcovského rozsudku pokračoval v exekučnom konaní. Na podporu svojich tvrdení citoval žalobca viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ale aj Najvyššieho súdu Českej republiky.

5. Následne Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 16C/41/2014 zo dňa 09. 03. 2015 konanie zastavil, rozhodol o trovách konania a žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok. Vo svojom uznesení súd konštatoval, že v zmysle § 103 O. s. p. prihliadal na skutočnosť, či sú splnené podmienky konania a s poukazom na ust. § 159 ods. 3 O. s. p. zistil, že ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, preto konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 práv. veta O. s. p. z dôvodu, že právoplatný rozhodcovský rozsudok predstavuje v zmysle § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní pre Okresný súd Martin v konaní o rovnakom nároku žalobcu tzv. „rei iudicata“, čiže prekážku právoplatne rozsúdenej veci a preto súd nemôže žalobu žalobcu prejednať a rozhodnúť o nárokoch v nej uplatnených.

6. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 10Co/385/2015 zo dňa 30. 12. 2015 uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom zrušujúcom uznesení krajský súd konštatoval, že „paakt“ je zdanlivý, ničotný (nulitný) právny akt, z ktorého nevyplývajú následky, ktoré sú s ním inak spojené a ide pritom o právny ak vydaný orgánom mimo zákonom mu zverenej právomoci, preto je neplatný od začiatku (ex tunc), a z právneho hľadiska neexistuje a nikoho nezaväzuje. Uvedenú charakteristiku spĺňa aj rozhodcovský rozsudok vydaný Medzinárodným rozhodcovským súdom v Bratislave pod sp. zn. 0192/2010 zo dňa 27. 09. 2010 a následne zakladá aj záver odvolacieho súdu, že takéto ničotné, nulitné rozhodnutie pre aktuálne konanie nemôže znamenať prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Krajský súd dodal, že exekučný súd vo svojom rozhodnutí 18Er/161/2011 zo dňa 24. 01. 2014, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, finančné nároky uplatňované v exekučnom konaní žalobcom, v pozícii oprávneného, proti povinnému, teda žalovanému, po vecnej strane nevyhodnocoval, nepreskúmaval, avšak svoj rozhodujúci záver pre zamietnutie žiadosti exekútora na vydanie poverenia vyvodil prioritne a jedine z nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok. Preto neboli splnené procesné podmienky postupu podľa § 103 a § 104 O. s. p. a okresný súd je povinný o návrhu žalobcu konať, vykonať dokazovanie a posúdiť v hmotnoprávnej rovine uplatnený nárok žalobcu.

8. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci mu bola riadne doručená do vlastných rúk spolu s jej prílohami.

9. Spravujúc sa názorom krajského súdu súd s prihliadnutím na skutočnosť, že ide o tzv. drobný spor podľa ust. § 200ea O. s. p. súd v zmysle ust. § 115 písm. a/ ods. 2 O. s. p., § 156 ods. 3 O. s. p. dňa 30. 06. 2016 vyhlásil verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

10. Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listín žalobcom do spisu pripojených, ale aj z právoplatného uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/161/2011 zo dňa 24. 01. 2014.

11. Zo zmluvy o úvere čísla uvedeného v žalobe, ktorú žalobca pripojil do súdneho spisu mal súd nepochybne preukázané uzavretie zmluvy takého obsahu, aký popísal žalobca. Je nesporné, že pri splácaní dlhu predpísaným spôsobom v zmluve, vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy k 20. 10. 2008 je zrejme, že žalovaný by s prihliadnutím na 13 splátok, mal dlh zaplatiť najneskôr do konca roku 2009.

12. Súd sa preto nezaoberal ani otázkou platnosti zosplatenia záväzku, ktorý úkon žalobca urobil svojim listom zo dňa 18. 06. 2009, ktorým oznámil žalovanému, že zosplatil pre neplnenie zmluvy dlh k 30. 04. 2009.

13. Aj za predpokladu, že by žalovaný bol dlh splácal predpísaným spôsobom a mal ho do konca roku 2009 uhradený, dospel súd k presvedčeniu, že nárok žalobcu proti žalovanému je premlčaný a preto žalobe vyhovieť nie je možné.

14. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v čase od podania žaloby na rozhodcovský súd dňa 17. 06. 2010 až do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 18Er/161/2011 zo dňa 24. 01. 2014, premlčacia doba spočívala v zmysle ust. § 112 Obč. zák..

15. Súd sa stotožnil s názorom exekučného súdu, ktorý konštatoval vo svojom uznesení sp. zn. 18Er/161/2011 zo dňa 24. 01. 2014, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Poláka o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech žalobcu proti povinnému, čiže žalovanému, na základe exekučného titulu vyššie spomínaného rozhodcovského rozsudku, a totiž stotožnil sa so skutočnosťou, že v samotnej zmluve o úvere šlo neplatnú rozhodcovskú doložku, čiže nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, a teda rozhodcovský súd nemohol spor prejednať a rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal je nulitným právnym aktom. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací Krajský súd v Žiline, aj keď konštatoval, že takýto rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Podobný názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 29. 01. 2015 pod sp. zn. 3Cbo/27/2011, v zmysle ktorého neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu a preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre občianskoprávne konanie, a určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy.

16. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 100 ods. 2 Obč. zák., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

18. Podľa § 100 ods. 3 Obč. zák., nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

19. Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 112 Obč. zák., ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

21. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že uplatnenie občianskoprávneho nároku je možné v zmysle žalobcom citovanej judikatúry urobiť aj na vecne, resp. miestne nepríslušnom súde. Žalobca však uplatnil svoj nárok v rámci plynutia premlčacej doby na orgáne, ktorý nemal právomoc o takomto nároku konať, nakoľko neexistovala platná rozhodcovská zmluva, ktorá by právomoc rozhodcovského súdu založila. Je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že uplatnenie nároku vyplývajúceho zo súkromného práva, o ktorom majú konať súdy Slovenskej republiky, je možné v zmysle ust. § 112 Obč. zák. urobiť aj podaním žaloby na vecne, resp. miestne nepríslušný súd, avšak za takéto uplatnenie nároku nemožno považovať napr. podanie žaloby o súkromnoprávnom nároku na orgán verejnej správy, nakoľko takýto orgán na prejednanie takéhoto nároku nemá právomoc. To isté platí, ak žalobca podal žalobu na rozhodcovskom súde, u ktorého platnou zmluvou nebola založená právomoc na prejednanie jeho súkromnoprávneho nároku vo vzťahu k žalovanému.

22. Preto súd dospel k presvedčeniu, že nedošlo k spočívaniu premlčacej doby v zmysle ust. § 112 Obč. zák. po tom, čo žalobca podal žalobu proti žalovanému na rozhodcovský súd, ktorý nemal právomoc vec prejednať, premlčacia doba plynula v zmysle § 101 Obč. zák. v rokoch 2010, 2011 a 2012, a pokiaľ žalobca podal žalobu na Okresný súd Martin 17. 06. 2014, podal ju dávno po tom, čo trojročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť najneskôr odo dňa zročnosti poslednej splátky dlhu v roku 2009 uplynula koncom roka 2012.

23. V čase rozhodovania súdu platilo ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť

uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Vzhľadom na zistený skutkový stav veci a citované zákonné ustanovenia súd dospel k presvedčeniu, že žalobe vyhovieť nemožno a preto ju zamietol.

25. O trovách konanie súd rozhodol podľa ust. 142 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, avšak v priebehu konania mu preukázateľne trovy konanie nevznikli, preto mu súd ich náhradu proti neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.